

KARDINALOVA HOMILIJA NA MISI PRIGODOM PROSLAVE
120. OBLJETNICE DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOG ISUSA

(Zagreb, katedrala, 24. listopada 2010.)

Liturgijska čitanja: Tob 12, 1-11; 15-21; Otk 12, 7-12; Iv 1, 47-51

Uzoriti gospodine kardinale Vinko,
preuzvišena gospodo nunciji:
mons. Mario Roberto Cassari i mons. Alessandro D'Errico,
preuzvišeni oci biskupi,
draga braćo svećenici, dijecezanski i redovnički,
mnogopoštovana časna majko Maria-Ana
i provincijalne glavarice,
poštovane sestre Služavke Malog Isusa,
draga braćo i sestre u Kristu!

1. Danas smo se, nakon svečane akademije, okupili na ovom euharistijskom slavlju u Zagrebačkoj katedrali da proslavimo 120. obljetnicu Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Neka se naša hvala najprije uzdigne Gospodinu, koji je nadahnuo slugu Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa, da otkrije najbolji način pomoći siromasima svoga vremena. Ostavši rano bez roditelja, i sam je nadbiskup Stadler u svome životu iskusio što znači primati darove dobrote i milosrđa od drugih ljudi.

Velika ljubav prema siromasima i patnicima, potrebnima i ljudima s ruba društva, odlika je Božjih ljudi, koji očima vjere u siromasima prepoznaju Kristovo lice. Za ljubav prema siromasima, a posebno prema siromašnoj i napuštenoj djeci, nadbiskup Stadler je oduševio mlade djevojke, koje su se odazvale da u misteriju Božića i Betlehema vjerno nasljeđuju Dijete Isusa. Bio je to početak nove i jedine ženske družbe nastale na području Bosne i Hercegovine. Družbu sestara Služavki Malog Isusa ustanovio je nadbiskup Josip Stadler 24. listopada 1890. godine u Sarajevu, a svoje djelo i djelovanje Družbe, povjerio zaštiti i zagovoru arkandžela Rafaela, čiji se liturgijski spomen tada slavio 24. listopada.

U ovom misnom slavlju zahvaljujemo Bogu za pronicljivost duha sluge Božjega Josipa Stadlera i za karizmu koju je povjerio sestrama Služavkama Malog Isusa. U duhu se radujemo zbog prisutnosti sestara na ovom euharistijskom slavlju, kao i svjedočenju karizme njihova Utemeljitelja te molimo da im slavlje obljetnice bude poticaj produbljivanja poslanja ljubavi i milosrđa. Neka dobri Bog, drage sestre, obilno blagoslovi vaša nastojanja.

Ljubav prema bližnjima, a posebno prema siromasima, znak je prepoznavanja kršćanskog života, jer slušanje riječi Božje i ustrajna molitva, vjerno sudjelovanje u sakramentima i bratskom zajedništvu ne ostavlja bez oduševljenja za snažnu ljubav, koja daje novi život svim vrjednotama i međuljudskim odnosima. No, to zahtijeva trajnu borbu i odupiranje napastima ovoga svijeta koje potiču na oholost, sebičnost, uznositost i prestiž pod svaku cijenu.

2. Današnja misna čitanja govore o anđelima, borbi i pobjedi. Terminološki rečeno anđeo je »glasnik«, onaj koji je od Boga poslan donijeti radosnu vijest. U Starom zavjetu susrećemo likove, koji su u Božje ime poslani pomagati ljudima i voditi ih. Umirujuća prisutnost Božjega anđela trajno prati izraelski narod. Na početku Novog zavjeta anđeo Gabrijel javlja Zahariji radosnu vijest rođenja Preteče, a Mariji naviješta velika otajstva našega otkupljenja. Anđeo, kojemu se ime ne spominje, ohrabruje Josipa, pokazujući mu pravi put izlaska iz dvojbe koja ga je mučila. Anđeli naviještaju pastirima radosnu vijest Isusova rođenja; anđeli služe Isusu nakon što se odupro kušnji u pustinji; anđeo priopćuje ženama radosnu vijest o Kristovu uskrsnuću. Na svršetku vremena, anđeli će pratiti Isusa o Njegovom drugom dolasku.

U Svetom pismu spominju su poimence tri sveta arkanđela: Gabrijel, Rafael i Mihael. Današnja čitanja govore o Rafaelu i Mihaelu. Imena sve trojice arkanđela završavaju na »El« što u hebrejskom znači »Bog«. Bog je, dakle, upisan u imena anđela, u njihovu narav. Prava narav anđela je biti uz Boga, postojati u odnosu na Boga i za Boga.

Anđeli su glasnici Božji, oni donose Boga ljudima, pomažući im da prepoznaju Božje djelovanje i prihvate njegovu volju u svome životu. Anđeli, kao što su blizu Bogu, tako mogu biti blizu i čovjeku. Bog nam je, draga braćo i sestre, puno bliži nego što smo mi sami sebi. Anđeli pomažu čovjeku da upozna samoga sebe te upozna ono duboko skriveno i zastrto u svome srcu. Oni pozivaju i ohrabruju ljude da uđu u sebe i otvore se Božjem djelovanju po kojem ljudi sve više postaju anđeli jedni drugima.

Prema knjizi Otkrivenja (usp. 2, 1. 8. 12), biskupe su u prvoj Crkvi nazivali anđelima crkava. Na taj se način htjela povezati služba biskupa s poslanjem anđela. U tom smislu možemo reći da je sluga Božji Josip

Stadler, nadbiskup vrhbosanski, tijekom 36 godina pastirske službe u Sarajevu i Bosni i Hercegovini, bio anđeo Božjim svojoj Crkvi, a posebno anđeo Božji siromasima, iskazujući im duhovna i tjelesna djela milosrđa.

3. Današnje čitanje iz Knjige o Tobiji spominje svetog anđela Rafaela. U značenju imena Rafael sadržana je poruka da »Bog liječi« i da nam je suputnik na životnome putu. Uzevši cjelovito Knjigu o Tobiji i značenje liječenja koje je povjereno anđelu Rafaelu, možemo izdvojiti dva vida ozdravljenja, a riječ je o ozdravljenju međuljudskih odnosa i ozdravljenju od sljepoće.

Anđeo najprije liječi poljuljano zajedništvo između muškarca i žene; liječi njihovu ljubav. Dovoljno je samo kratko promotriti međuljudske odnose i brzo ćemo shvatiti koliko je potrebno ozdravljenje tih odnosa i koliko današnji čovjek čezne za zajedništvom i ljubavlju. Anđeo Rafael liječi Tobijinu sljepoću. Svjesni smo brojnih oblika sljepoće, kojima su pogođeni ljudi našega vremena, pri čemu prednjači sljepoća za prepoznavanje Božje blizine i njegove neizmjerne ljubavi prema čovjeku. Sljepoća koja priječi da se vidi Božju ljubav u vlastitom životu, uzrok je sljepoće koja zastire pogled na bližnjega i njegove potrebe.

Draga braćo i sestre, nismo li i mi u svome kršćanskom poslanju, pozvani poput anđela Rafaela, surađivati s Bogom u ozdravljenju izranjenih odnosa i liječenju zaraze sljepoće koja se širi poput epidemije? Ne proizvodi li takvo stanje nove siromahe kojima je potrebno služenje?

4. Ime drugog anđela o kojem smo danas slušali u Otkrivenju jest Mihael. Mihael samim imenom pita: Tko je kao Bog? U tom je pitanju nemjerljiva usporedba i neusporediva snaga kojom se pobjeđuje zlo. To je konačna pobjeda dobra nad zlom i ona se ostvaruje tijekom cijele povijesti. Mihael ujedno pita: Tko, ako ne Bog? Danas se ovo pitanje, draga braćo i sestre, i nama postavlja. Tko će nam pomoći u borbama života, ako ne Bog; tko je gospodar našega života, ako nije Bog; kome pripada prvo mjesto u našem životu, ako ne Bogu?

Mihael sa svojim anđelima vodi borbu protiv zla, koja traje do danas i tako će biti do kraja svijeta, do konačne pobjede. Kada je Zmaj, Sotona, zbačen s neba na zemlju, on svojom lukavom taktikom, nastavlja svoje djelo neprijatelja, lašca i klevetnika, što izražava grčka riječ diábolos, a znači Đavao. On dijeli i optužuje, kako se nekoliko redaka kasnije čita u Otkrivenju, i to one »što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo« (Otk 12, 17). On nastoji odvojiti čovjeka od njegova Stvoritelja, brata od brata, roditelje od djece, muža od žene, redovnicu od zajednice. Mogli bismo tako obuhvatiti sve odnose koji su, u Božjem planu zamišljeni kao odnosi ljubavi, darivanja i zajedništva te stvoreni na sliku odnosa u Presvetom Trojstvu.

Stara zmija, neprestano pokušava uvjeriti ljude da Bog treba nestati iz njihova života kako bi oni postali moćni i veliki; nastoji uvjeriti da Bog priječi ostvarenje čovjekove slobode. Međutim, tko stavlja na stranu Boga, ne poštuje ni čovjeka, nego mu naprotiv oduzima dostojanstvo. Vjera u Boga brani čovjeka u svim njegovim slabostima i promašajima, jer sjaj Božji blista nad svakim pojedincem.

5. Današnje Evanđelje, u kontekstu borbe koja se vodi protiv Kristovih vjernika, donosi utješnu i radosnu poruku. Krist je pobijedio tog »starog tužitelja« i obranio nas pred Bogom. On nas je opravdao pred Bogom kao što je opravdao i Natanaela koji mu, pomalo sumnjičavo prilazi. Krist ga naziva »istinitim Izraelcem u kojem nema prijevare«. Međutim, Krist nije samo pogledao na nas i opravdao nas pred Bogom, već nam je, po sakramentima, dao mogućnost »progledati« i sudjelovati u božanskom životu.

Bog se u svome Sinu toliko približio ljudima da se utjelovio kao čovjek kako bi čovjeka vratio u zajedništvo s Bogom. Krist je susretište neba i zemlje, On je iznad anđela, viši je od anđela, On je jedini posrednik između Boga i ljudi; po Njegovu Imenu i samo u Njemu mi postajemo anđeli jedni drugima i pobjeđujemo u svakoj borbi protiv zla.

6. Braćo i sestre, drage sestre Služavke Malog Isusa, u ovoj svetoj euharistiji postajemo dionici božanskoga života. Blagovanje Tijela i Krvi Kristove neka u nama rasplamsa želju da i mi budemo »anđeli« - poslanici i glasnici božanskoga života jedni drugima, posebno onima koji su umorni, tužni, bolesni, siromašni i slijepi za Božju ljubav. Dao nam Gospodin potrebne milosti da i mi budemo suradnici Njegovi i Njegovih anđela kako bismo čuli i uslišali prošnje brojnih siromaha u našoj domovini Hrvatskoj i dragoj nam Bosni i Hercegovini.

Crkva danas slavi Misijsku nedjelju, razmišljajući o Isusovom poslanju što ga je dao svojim učenicima koje je poslao da budu navjestitelji Radosne vijesti po svem svijetu. Molimo stoga za misije i misionare, molimo i za nova misijska zvanja u Crkvi.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr

tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Drage sestre, moleći za nova zvanja u Družbi sestara Služavki Malog Isusa, čestitam vam ovaj jubilej i povjeravam vašu Družbu i sve vaše djelovanje zagovoru Blažene Djevice Marije, kraljice anđela i zaštiti arkandžela Rafaela, koji neka vam trajno pomaže u produbljivanju poziva i prepoznavanju Božjih siromaha kojima ste poslane. Amen.